

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 32. Theodoreti & Cilicum ad Ecclesiam reditus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

fiderium Deo fruendi bonori, & Gloria Sæculum V.
bujus Sæculi præpono, si jacturam æsti- A. C. 434.
mo, malo hic Exilium, mortem, & op-
probria hominum perpeti, quam ibi sup-
plicium æternum! ne mireris, si in Epi-
stolis nostris diversissima affirmemus; tibi
Cyrillus Catholicus est, mihi Hæreticus.
Dum nostra ætate Beati Episcopi Mele- Sup. XVI.
tius, Eusebius, Barses, aliique ejicieban- §. 26. 33.
tur, Deo Ecclesie eorum curæ fuerunt, XVII. 16.
nec ab expulsis Episcopis deinde ovium
ratio reddenda fuit. Fac, quod tuæ ma- c. 156.
gis proficuum credideris. In Epistola ad
Meletium Mopsuestenum idem Alexan-
der dicit: Tempore Diluvii suffecit Deo
virum unum, & in fornace Babylonica
baud plures, quam tres sibi eligere.

§. XXXII.

Theodoreti, & Cilicum ad Ecclesiam
reditus.

Theodoretus Joanni Antiocheno collo- c. 160. 162.
cutus, consensit, ut nulla de Nesto- 161.
rii Depositione fieret mentio, sed tantum
de fide, de qua cum inter ambos conve-
niret, ad Joannis Communionem rediit.
Maximinus Anazarbensis, aliique secun-
dæ Ciliciæ Episcopi, conditionibus his
acceptis, totius Provinciæ nomine ad
Joannem Antiochenum litteras dede-
runt, quibus ejus Communionem pete-
bant;

Sæculum V. bant; solo excepto Meletio Mopsueste
 A. C. 434. no, cui schisma præplacuit; nam dicitur
 c. 157. 159. bat: *Nibil interest, an majori vel minori*
 c. 158. c. 160. *numero adhaream.* Theodoretus etiam
 161. c. 166. Helladio Tarsensi, aliisque primæ Cili-
 168. 171. ciæ Episcopis persuasit, ut huic paci subscriberent. Episcopi Isauriæ quoque
 c. 173. 174. transactioni manus dedere. Itaque cum
 175. c. 176. solius Meletii pervicacia inter omnes Cili-
 177. ciæ Episcopos frangi non potuisset, Joannes Antiochenus, ipso deposito, in
 c. 179. ejus Sedem Mopsuestenam Chomasium seu Thomam, ordinavit, & ab Imperatore
 mandatum obtinuit, quo Meletius Melitinam Armeniæ in Exilium mitteretur.

Tunc vero Theodoretus extremos conatus adhibuit, ut Alexandrum Hierapolitanum permoveret. Scripsit in verba submississima: *Se pedibus ejus advolet, & genua amplecti.* Scripsit etiam ad Mocimum, Ecclesiæ ejus œconomum. Scripsit quoque ad Nestorium, rogans eum, ut Alexandrum ad pacem exhortaretur; siquidem hæc Epistola verè Theodoreti est. Alexander Theodoro respondit: *Persuasum mihi, nihil quod tuum esset, pro salute infelicis animæ meæ omissum; imo plus quam Bonus Pastor ex Evangelio fecisti, qui ovem perditam semel tantum quæsit. Quæ sit igitur, & cessa imposterum te, nosque sitigare.*

tigare. Non ego curo, quid Cilices, & Sæculum V. Isauri faciant. Etiam si vero omnes, qui A. C. 434. a Mundi primordio defuncti vita sunt, resurgerent, & abominationem Ægypti nomine Pietatis decorarent, non eos majori fide dignos crederem, quam scientiam, quam dedit mihi Deus. Et inferius: Non insanio, necdum mente captus sum; parce, precor, senectuti meæ. Potius millemortes subire paratus sum, quam in hanc Communionem consentire. Post hæc Alexander hac super re nulli amicorum suorum, nec loqui, aut scribere, imo nec in conspectum admittere, nec denique eorum vel meminisse volebat.

Ergo Theodoretus, ad Joannem Antiochenum conversus, rogabat, ut patientiæ locum daret, & prohiberet, ne quisquam ultra bono Seni importunus esset. *Nota est tibi viri probitas, scribit: nihil nisi quietem querit, forte data mora mitescet; et si etiam mentem nunquam mutaret, nihil inde mali sequeretur; tumultum excitare nec vult, nec potest; si vero expellatur, grande malum orietur, divisa erit Ecclesia Constantinopoli, & in pluribus aliis Civitatibus, ubi non nulli sunt, qui rerum ignari Alexandrum fidei purissimæ Defensorem credunt. Magnam hæud dubie tibi conciliabis invidiam.*